

[Ellen Strange Petersen.]

ningen, den er vel endda blevet større, end nogen, der var med til at gennemføre loven, havde ventet. Men på ét område, og et meget væsentligt, er forventningerne ikke blevet opfyldt. Det var det, som fru Ritt Bjerregaard også talte meget om, nemlig med hensyn til elevernes alder og tidligere uddannelse. HF skulle være en ny adgangsvej især for dem, der ikke havde kunnet følge det sædvanlige mønster over realafdeling til gymnasium, og som havde været ude i erhvervslivet. Det er det blevet småt med. Langt de fleste elever er unge i gymnasiealderen, unge, der har taget realeksamen og går direkte eller efter et års venten ind i HF-afdelingen, og det er vel at vente, at denne kategori bliver stadig mere talrig, eftersom de udvidede uddannelses tilbud vel skal bevirke, at der bliver færre, der først er ude i erhvervslivet. For dem synes jeg kursus under fritidsloven virkelig giver muligheder, og vi ser meget gerne det arbejde udvidet.

Fagrækken i HF foreslås i lovforslaget udvidet med samfundsfag, russisk og psykologi. Fagene skal som de øvrige i fagrækken kunne være fælles fag eller tilvalgsfag for den enkelte elev. Her er det, jeg gerne vil mane til forsigtighed, ikke mindst i betragtning af de erfaringer, man har gjort i seminarieverdenen med mange tilbud og små hold. Det giver alt for store udgifter i forhold til det antal, der får udbytte af denne undervisning, og det er vel også et spørgsmål, i hvilken udstrækning der kan skaffes kvalificerede lærere især til psykologi og russisk, og om man ikke risikerer at skabe en ny forskelsbehandling mellem landsdelene.

Med hensyn til religionsundervisning kan vi tiltræde den ændring, der er foreslået, men vi undrer os lidt over, når det skal hedde religion i stedet for kristendomskundskab og det udelukkende skal være kundskabsfag, hvorfor så ikke folk, der tilhører en anden trosretning, kan deltage i undervisningen, eller hvorfor man finder det særlig nødvendigt, at de skal have adgang til at være fritaget.

I øvrigt synes jeg, det er prisværdigt, så mange oplysninger der er med i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg vil gerne have lov at sige tak for den hjælp, man herved får til at sætte sig ind i forslaget. Jeg har

naturligvis bemærket den statistik, der er over kapaciteten og den foreslåede og den påtænkte udvidelse, faktisk en fordobling i løbet af få år, og jeg vil gerne sige, at vi i mit parti anser det for meget væsentligt, at alle egnede får mulighed for at få den videreuddannelse, de gerne vil have, men samtidig vil vi, som jeg altså antydede i min indledning, henstille, at man arbejder for at undgå unødvendige udgifter, men prøver at gøre det så rationelt som muligt.

Robert Christensen: Da det første lovforslag til en højere forberedelseseksamen blev behandlet her i folketinget i 1966, erindrer jeg, at mit partis daværende ordfører, hr. Poul Hartling, gjorde opmærksom på, at venstre ventede sig meget af denne uddannelsesform og forventede, at den ikke alene måtte blive adgangsvejen til seminarierne, men måtte blive adgangsvejen til alle uddannelser her i landet. Jeg kan nu konstatere, at disse forventninger, som hr. Poul Hartling på det tidspunkt gav udtryk for, stort set er gået i opfyldelse.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget nævnt, hvilke af de højere uddannelser HF nu med tilvalgsfag er adgangsgivende til, og går man dem igennem, så må man vel sige, at den faktisk er adgangsgivende til alle uddannelser her i landet nu. Man kunne dengang frygte, at den ville blive en afløser for realklassen, og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til at gøre meget ud af, at det også er bemærket, at den giver adgang til en del af de uddannelser, hvor realeksamen reelt før var tilstrækkelig for at få adgang.

Vi har i venstre også givet udtryk for, at vi var glade for, at denne uddannelsesform blev en skoleform, som — jeg vil gerne have lov til at bruge et specielt sportsudtryk her fra talerstolen — kunne være et opsamlingsheat, sådan at de, der af en eller anden grund var faldet ud af en uddannelse, fik en mulighed for at komme ind igen. Vi kan nu se af den elevstatistik, der følger med lovforslaget, at det er sket i nogen grad.

Fru Ritt Bjerregaard gjorde opmærksom på, at en tredjedel af eleverne er det, vi kalder ældre eller i hvert fald voksne, men vi må også konstatere, at det er trods alt en væsentlig del af eleverne i HF, der går lige